

Lliçó 7: Pel 14 de novembre de 2020

L'ADORACIÓ A L'EDUCACIÓ

Dissabte 7 de novembre

PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Daniel 3; Apocalipsi 14: 6-12;
Salm 78: 1-17; Joan 4: 7-26; 1 Cròniques 16: 1-36; Marc 7: 1-13.

PER MEMORITZAR:

"Doneu al Senyor l'honra deguda al seu nom; porteu ofrena, i veniu davant d'ell; adoreu la presència del Senyor en la bellesa de la santedat "(1 cron. 16:29).

L'adoració és part de l'ésser humà; de la naturalesa humana caiguda, fins i tot. Vam ser creats com a éssers que, amb la llibertat que Déu ens va donar, adorem el Senyor perquè l'estimem i sabem que és digne d'adoració. Aquesta adoració haver d'haver estat molt fàcil en el món anterior a la Caiguda, on els éssers humans tenien accés directe a Déu en una Creació no marcada pel pecat, la mort ni la destrucció, una Creació que nosaltres, que només coneixem un món caigut , tot just podem imaginar.

Tot i que encara tenim la necessitat innata d'adorar, com tota la resta en aquest món, aquesta ha estat tergiversada i distorsionada pel pecat. Per tant, com adoradors, podem acabar adorant coses incorrectes, o fins i tot acabar no adorant el Senyor de la manera en què se suposa que hem de fer-ho (veure, p. Ex., Mar. 7: 1-13; Jer. 7: 4).

Per tant, com l'adoració és fonamental en l'experiència cristiana, l'educació cristiana ha d'abordar la qüestió de l'adoració, el tema de la lliçó d'aquesta setmana.

TOTS ADOREM QUELCOM

Hi ha alguna cosa en nosaltres (indubtablement, una cosa que Déu va entreteixir originalment en nosaltres però que, com amb tota la resta, va quedar deformat pel pecat) que anhela adorar. Òbviament, al principi havíem d'adorar a l'únic digne d'adoració, el nostre Senyor i Creador. Però, des de la Caiguda, tot això ha canviat substancialment.

Però sí, tots adorem alguna cosa, a algú, el que sigui. Això ajuda a explicar per què al llarg de la història humana, i fins i tot avui, els éssers humans practiquen l'adoració. A l'antic Egipte, alguns adoraven al faraó; en altres ocasions, en altres terres, la gent adorava estàtues de peixos, déus de diversos caps i altres suposades deïtats. Alguns adoraven el Sol, la Lluna, les estrelles.

En l'actualitat, la majoria és massa sofisticada per inclinar-se davant una estàtua d'una granota (però, aparentment, no davant una estàtua Demària). No obstant això, estono significa que els éssers humans, fins i tot els secularitzats, no adoren alguna cosa: els diners, el poder, el sexe, a ells mateixos, a estrelles de *rock*, a actors, a polítics. Allò que estimem més, on centrem més la nostra atenció, la raó per la qual vivim, això és el que adorem. L'autor secular David Foster Wallace advertí que si adores alguna cosa incorrecte "et menjarà viu".

Què ens ensenya la història de Daniel 3 sobre la importància de la veritable adoració?

Els tres joves jueus obviament es tomaren el segon Mandament (Éxo. 20: 4-6) tan seriosament com Déu ho va indicar. Al capdavall, forma part dels Deu Mandaments, a el mateix nivell que la prohibició de matar, de robar i altres. L'adoració (l'adoració adequada) és tan important que, de fet, passa a ser fonamental per als assumptes dels últims dies, abans de la segona vinguda de Crist. Per tant, l'educació cristiana ha d'incloure tota la qüestió de l'adoració: què és, com es fa, per què és important, i a qui adorem?

■ **Llegeix Apocalipsi 14: 6 a l'12 Què ens ensenya aquest passatge sobre la importància del tema de l'adoració a la crisi final abans que Crist torni?**

I EXPLIQUIN ALS SEUS FILLS

Els Salmes, en l'Antic Testament, amb el temps van arribar a exercir un paper important en la vida religiosa de l'antic Israel. Els recitaven, els cantaven, moltes vegades amb instrumentosmusicales, durant els moments d'adoració, especialment l'adoració pública, que en l'Antic Testament era clau per la forma d'adorar que tenia el poble en general. Israel funcionava com una comunitat i, com a tal, adoraven junts.

Els Salmes són bàsicament poemes, la lletra dels càntics. La paraula hebrea per Salmes, *Tehillim*, significa "cants de lloança". I, quan entonem lloances a Déu, estem adorant el Senyor.

Llegeix el Salm 78: 1 a l'17 Quin és el missatge essencial i que lloc ocupa en el tema de l'educació i l'adoració?

Hi ha una innegable determinació en el missatge de l'Salm 78. En el verset 2, Asa menciona que compartirem les "coses amagades" des de temps antics "(èmfasi afegit). Altres versions d'la Bíblia en espanyol preferien usar termes com "enigmes" (LBLA, BLP), "coses que han estat en secret" (DHH), "misteris" (NVI, PDT, RVC, TLA), "arcans" (RV 77) i "coses reservades" (RVA). En l'idioma original, aquesta terminologia no té una connotació negativa. Més aviat denota com pot arribar a ser la història quan els seus fets fonamentals es retroreen cada vegada més en el temps. L'important aquí és que la educació de Israel incloïa ensenyar als fills les històries sobre les relacions de el Senyor amb la nació escollida.

Examina Salm 78: 6 a l'17 Quines van ser les lliçons específiques que havien d'ensenyar als seus fills? Quin era l'objectiu final d'aquesta educació?

■ **Entre els objectius de l'educació, com veiem en aquests versicles, hi ha el que els fills aprenguin a confiar en Déu i a guardar els seus manaments. Un text com Apocalipsi 14:12, com podria reflectir aquesta mateixa idea per a nosaltres avui?**

EN ESPERIT I EN VERITAT

Un dels relats més maravillosos de el Nou Testament sobre com Jesús va atendre les necessitats de les ànimes trencades es troba en la història de Jesús i la dona en el pou.

Llegeix Joan 4: 7 al 26 Què li diu Jesús a la dona sobre l'adoració? De fet, com és que arriben al tema de l'adoració?

Encara que ella va tractar de canviar el tema parlant de l'adoració, Jesús va utilitzar la seva tàctica per ensenyar-nos algunes veritats profundes sobre l'adoració i el que aquesta implica. Potser el més important per als nostres propòsits immediats sigui el que ell va dir en Joan 04:24: "Déu és Esperit; i els que l'adoren, en esperit i en veritat cal que adorin".

La veritable adoració a el Senyor ha de ser "en esperit"; és a dir, ha de sorgir del nostre amor a Déu, de l'experiència de conèixer-ho personalment. "La religió que ve de Déu és l'única que conduirà a Déu. Conel cap de setmana servir correctament, hem de néixer de l'Espiritudivino. Això purificarà el cor i renovarà la ment, donant-nos una nova capacitat per conèixer i estimar a Déu. Ens darà una obediència voluntària a tots els seus requeriments. Això és culte veritable. És el fruit de l'obra de l'Espirit Sant "(DTG 159, 160).

A el mateix temps, l'adoració ha de ser "en veritat". Hem de tenir un coneixement correcte de Déu, de qui és ell i el que requereix de nosaltres. En altres paraules, la doctrina també importa. (N'és important és, per exemple, saber que adoramos a un Déu que no és un ídol fet de pedra i que no està en un lloc físic, sinó que és etern i omnipotent.)

Per tant, aquí veiem dos elements en l'adoració: l'experiència que resulta de conèixer i obeir a Déu, i les veritats objectives revelades sobre Déu. L'esperit sinverdad pot conduir tot sentimentalisme superficial que es basamés en l'emoció antojadiza que en qualsevol altra cosa. En contrast, la veritat sense esperit pot conduir a un formalisme inert. Per tant, necessitem les dues coses.

■ Com intentaries ensenyar-li a algú a adorar "en esperit i en veritat"? En quins casos algú podria necessitar més èmfasi en un aspecte que en l'altre?

LA BELLESA DE LA SANTEDAT

Lee 1 Cròniques 16: 1 al 36. Intenta imaginar l'escena. L'imagines solemne i temible o algre i festiva? Podria ser una combinació de totes elles? Què podem aprendre d'aquesta escena sobre la adoració i com hem d'ensenyar, i fins i tot experimentar, l'adoració?

El lloc de culte era el Tabernacle, on Déu havia habitat amb l'antic Israel i on se'ls havia revelat el pla de salvació. Per tant, Jesús i el pla de salvació han de ser el centre de l'adoració i el seu ensenyament; tot això va ser prefigurat en el servei de l'Tabernacle. Tot el que Déu hagi fet per nosaltres quereu lloança i adoració no significa res sense l'esperança de vida eterna que ens ofereix la seva mort sacrificial i substitutiva a la Creu.

Observa també l'eix "evangelitzador" de l'passatge: tothom havia d'aprendre de Déu d'Israel.

Analitza 1 Cròniques 16:29: "Doneu al Senyor l'honra deguda al seu nom; porteu ofrena, i veniu davant d'ell; adoreu la presència del Senyor en la hermosura de la santedat". La bellesa de la santedat? Què podria significar això?

En primer lloc, pensa en com de espantós, nociu i degradant és el pecat. A més, ahoranós resultadifícil imaginar cuàmalvadas, terribles i degradants eren les pràctiques d'adoració de les nacions veïnes d'Israel, pràctiques que incloïen, entre altres coses, sacrificis de nens. I, sens dubte, aquestes coses reflectien com eren els pobles que les practicaven.

En contrast, l'antic Israel havia de ser una nació santa, apartada de les males costums que l'envoltaven. Havien de ser sants de cor i ment; això és el que donava significat i bellesa al seu adoració davant de Déu. Vegada després de vegada, els profetes veterotestamentaris es van oposar als quals adoraven el Senyor, ara que que practicaven la corrupció i el seu cor era lluny d'ell.

LA IDOLATRIA EN L'EDUCACIÓ

L'antic Israel estava rodeatodepueblosmuyreligiosos, tandedicados a adorar i aplacar els seus déus que sacrificaven fins i tot als seus propis fills. Això és dedicació, oi?

Per tant, l'adoració, la veritable adoració a el Déu veritable, era una part important per protegir els hebreus de quedar atrapats en la idolatria i l'adoració falsa que els envoltava. I, no obstant això, malgrat totes les advertències, així i van caure en les pràctiques idòlatres contra les que se'ls havia advertit específicament.

I què passa amb nosaltres avui? Per què també és tan important adorar el Déu veritable i explicar tot el que ha fet per nosaltres, especialment davant els perills de la idolatria moderna?

Llegeix Marc 7: 1 a el 13. Quin principi trobem en els versicles 7 a el 9 que podria aplicar avui en el context de l'educació cristiana i el perill de les falses ensenyaments, preses de el món, que podrien afectar negativament la pràctica de la nostra fe ?

Moltes de les grans idees intel·lectuals delmón actual es basanen unavisiónnaturalista de la realidad.Muchas de les disciplines d'estudi s'imparteixen avui des d'aquesta perspectiva. Això sovint significa que el que es ensenjaes contrario a lasEscripturas. Podemosvernos temptats a adorar idees que s'han postulat, teoritzat i posat en pràctica. També podem deificar les ments brillants de filòsofs, científics i matemàtics que van fomentar aquestes idees. El problema és que sovint aquestes idees poden col·lisionar amb les Escriptures, però a causa de que actualment s'ensenyen i es creu que són certes la gent intenta integrar-les a l'educació cristiana. No obstant això, laúnica manera de aconseguir-ho és comprometre la fe, el que sovint significa torçar i distorsionar les Escriptures per intentar que aquestes encaixin amb les idees actuals.

■ **Quines són algunes de les creences populars actuals contràries a les Escriptures i com podem, com a església, evitar incorporar-les en el nostre sistema educatiu?**

PER ESTUDIAR I meditar:

"El cor és enganyós sobre totes les coses, i molt pervers. Els religiosos professos no estan disposats a examinar-se minuciosament per veure si estan dins de la fe, i és cosa terrible veure que molts es recolzen en una esperança falsa. Alguns es recolzen en una antiga experiència que van tenir fa anys, però quan arriben a aquest temps que exigeix que s'efectuï un examen de consciència, quan tots haurien de tenir una experiència espiritual diària, no tenen res a referir. A el parer creuen que només pel fet de professar una fe seran salvats. Quan abandonin els pecats que Déu detesta, Jesús vindrà i separà amb ells i ells amb ell. Llavors obtendrán poder diví de Jesús, i creixeran en ell, i podrán dir amb sant triomf: 'Gràcies siguin donades a Déu, que ens dóna la victòria per mitjà de nostre Senyor Jesucrist' (1 Cor. 15:57). Li agradariamàs a el Senyor si els que professen tèbiament la religió mai hubieran mencionat el seu nom. Son un llast continuu para els que quierenser fidels seguidors de Jesús. Són pedra de ensopogada per als incréduls, i els àngels malignos es regocijan per la seva conducta, i ells es burlande els àngels de Dios mediante su conducta torta. Aquestes persones son una maldició para la causa en este país ia l'estranger. S'aproximen a Déu solament de llavis, mentre el seu cor es troba lluny d'ell "(Aquestes persones son una maldició para la causa en este país ia l'estranger. S'aproximen a Déu solament de llavis, mentre el seu cor es troba lluny d'ell "(Aquestes persones son una maldició para la causa en este país ia l'estranger. S'aproximen a Déu solament de llavis, mentre el seu cor es troba lluny d'ell "(7/2: 173, 174).

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Amb Marc 7: 1 a l'13, vam aprendre que la condició fonamental de l'adoració falsa és un problema de cor. Déu no repara en la nostra adoració de llavis si aquesta adoració no brolla de el cor. Per què l'evangeli i la història de la mort de Jesús en el nostre favor és la forma més poderosa d'obrir el cor per estimar veritablement a Déu?
2. Medita en la idea d'adorar a Déu "en esperit i en veritat". És possible adorar de una manera i no l'altra, o la veritable adoració requereix dues? Per què?
3. Sí, el nostre cor ha de ser just per adorar veritablement a Déu, però què vol dir això? Has d'esperar fins que estiguis totalment connectat amb el Senyor, amb la teva vida en perfecte ordre, abans de poder adorar? D'altra banda, la veritable adoració, com pot ajudar a alinear el teu cor amb Déu?